

Zastosowanie inhibitorów czynnika wzrostu śródbłonka naczyń w leczeniu zwyrodnienia plamki związanego z wiekiem. Stanowisko Academy of Ophthalmology

Anti – Vascular Endothelial Growth Factor Pharmatherapy for Age-Related Macular Degeneration. A Report by the American Academy of Ophthalmology

Michael S. Ip, Ingrid U. Scott, Gary C. Brown, Allen C. Ho, Suber S. Huang, Franco M. Recchia

Streszczenie

Cel pracy: Ocena bezpieczeństwa i skuteczności stosowania inhibitorów czynnika wzrostu śródnabłonka naczyń w leczeniu neowaskularnej postaci zwyrodnienia plamki związanej z wiekiem (AMD).

Projekt: W maju i październiku 2007 r. poszukiwano dostępnego anglojęzycznego piśmiennictwa w PubMed bez ograniczeń czasowych, ponadto korzystano z Cochrane Central Register of Controlled Trials bez ograniczeń językowych, przytoczona 310 prac. Pierwszy autor przejrzał abstrakty tych artykułów i wybrał 73 artykuły o możliwym klinicznym znaczeniu, które były przedmiotem badań. Komisja badaczy uznała, że 64 artykuły spośród wspomnianych prac są klinicznie istotne po uwzględnieniu przeglądanych pełnotekstowych wersji artykułów i przypisywała im odpowiedni poziom istotności. Prace były przeprowadzone pod kierownictwem wspomnianego panelu metodologicznego.

Wyniki: Jedenaście badań dotyczących doszkliskowego podania pegaptanibu i ranibizumabu w leczeniu neowaskularnej postaci AMD osiągnęło poziom pierwszy istotności, nie było wśród nich badań dotyczących zastosowania bevacizumabu w leczeniu neowaskularnej postaci AMD. Pięć kolejnych badań, dotyczących zastosowania ranibizumanu i bevacizumabu, było zakwalifikowanych do grupy z drugim poziomem istotności. Pozostałych 38 artykułów uzyskało trzeci poziom istotności. Badania nie dostarczyły informacji dotyczącej długoterminowych efektów terapii i jej wartości (efektywności) ani wskaźnika koszt-efektywność terapii skojarzonych.

Wnioski: Przegląd dostępnej aktualnie literatury sugeruje, że terapia inhibitorami czynnika wzrostu śródnabłonka naczyń (anty-VEGF) podawanymi doszkliskowo jest bezpiecznym i skutecznym sposobem leczenia neowaskularnej postaci AMD w ciągu 2 lat. W przypadku ranibizumabu i pegaptanibu uzyskano pierwszy poziom istotności, nie udało się go uzyskać w przypadku bevacizumabu.